

GERNIKAKO ARBOLA GAZTEARI

(BERE AURRIAN)

NERE ADISKIDE ON RAMON PINAGARI DONKITUA

Gaur zuri nago aurrez
 begira gustora,
 gerri, adar, zaiñ, ezkur,
 lore ta ostora,
 ari zera loditzen
 ta luzatzen gora,
 zu ikusita ¡zenbat
 gauz zaizkit gogora!

Ama gasua oso
 okertu danian,
 bere ordañaz asi
 zera zu lanian;
 argatik arki zera
 chit aldamenian,
 euskaldun *Junta eche*
 leku onenian.

Chit grazi onez zaude
 liraiñ ta tentia,
 orri ederrez eta
 ezkurrez betia;

malura kutsu denak
 gerritik botia,
 desio det beti zu
 orla egotia.

¡Zeñen itzal ederra
 baitezun banatzen,
 euskal biyotza pozez
 da prest zu-ganatzen;
 atsegiñez betia
 orain naiz arkitzen,
 zuk dizkiratzu pena
 guztiyak aztutzen!

Beti nuben desio
 zu ikustekua,
 eta zure gerriya
 laztandutzekua;
 orain naiz bai orain ni
 zori onekua,
 ordaindu detalako
 zor barrenekua.

Zenbat eta geyago
 begirutzen detan
 poz geyago senti det
 (au diyot benetan);
 zori onez jarriya
 zaude lur onetan,
 ama zarrak zaiñ onak
 dauzkan leku bertan.

Dituben indar piskak
 dauzka zuretzako,
 bera len zan bezela
 zu loratutzeko;

aldan indar denian
 beti goratzeko
 eta euskal-legeak
 gogoratutzeko.

Aurrez aurre gaur pozez
 arkitzen naizela,
 Jaunari nago eska
 gordenai zaitzala;
 zugan graziyak beti
 banatu ditzala,
 eman dezazun amak
 bezela itzala.

JOSÉ ARTOLA.

Gernikan, 1893^{an}

